

være nødvendigt at gaa nærmere ind paa disse Punkter. Da ogsaa Spørgsmaalet om Sagens Oergang til anden Behandling foreligger, skal jeg slutte med at sige, at jeg haaber, det er en Selvsølge, at Thinget vil stemme for Oergangen.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal indskrænke mig til meget kort at besvare et Par af de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordfører, da han for fem Dage siden indlevede Behandlingen af denne Sag, hvilke Bemærkninger maaste allerede til Dels ere gaaede det ærede Thing af Minde, da de jo ikke have stor Betydning. Den ene var en Beflagelse over, at de store Offre, der vare bragte for at kunne bortselge Materialgaarden, hidtil havde vist sig at have været frugtesløse. Dertil har jeg to smaa Anmærkninger at gøre. Den ene er den, at Folkethingets Finantsudvalg i 1866—67 med Hensyn til Finantsloven for 1867—68 netop har anført de samme Grunde til ikke endnu at bortselge disse Eiendomme, som Finantsministeren i dette Dieblis har gjort gjældende. Paa Finantsloven for 1867—68 var der forlangt en Bevilling til et Godeanlæg for at muliggjøre Salget af disse Grunde, men denne Bevilling blev negtet af Folkethinget, fordi man, som der staar i Betænkningen, ansaa det for urigtigt at skrive til Bortsalg af disse Grunde, saalænge Garnisoneringsforholdene her i Kjøbenhavn ikke vare endelig ordnede. Ærede Medlemmer ville se, at Thinget den Gang gjorde netop de samme Grunde gjældende til ikke endnu at selge disse Eiendomme, som Finantsministeren nu har gjort gjældende lige over for en Opfordring til at selge dem. Den anden Anmærkning, jeg vil gøre i Anledning af denne Sag, er den, at dette Offer af 72,000 Kr. — en Størrelse, hvortil Statsrevisionen har udregnet det — paa ingen Maade er saa stort; dette til Beroligelse for det ærede Thing. Jeg tror at stykke at fremsætte en Bemærkning med Hensyn til denne Beregning. Disse 72,000 Kr. fremkomme nemlig paa den Maade, at man anslaa de lidt over 2,000 Kvadratalen af den gamle botaniske Haves Grund, der medgik til Opsførelsen af en Bygning til dermed at erstatte Boligerne for Professorer ved Kunstakademiet paa selve Materialgaarden, til 20 Kr. pr. Kvadratalen, hvorved man kommer til noget over 40,000 Kr. Dette vilde have været meget rigtigt, dersom denne Del af den gamle botaniske Haves Grund kunde have været solgt, naar den ikke var bleven saaledes bebygget; men Enhver, som kender Beliggenheden af denne Grund, vil vistnok indrømme, at den indtil Dato ikke kunde være bleven solgt, selv om hele det øvrige Terrain af den gamle botaniske Have var kommet til Bortsalg. Den ligger nemlig umiddelbart op til selve Murene af Charlottenborg, og jeg kan dog ikke antage, at

man fornuftigvis vilde have bortsolgt denne Grund til Private. En anden Del af dette store Offer af 72,000 Kr. er en kontant Sum paa 12,500 Rdl., som medgik til Opsførelsen af Erstatningsbygningen for den gamle Materialgaard; men naar man tager dette med i Beregningen som et Offer, vil det dog være billigt ogsaa at se hen til, hvilke Indtægter man har opnaaet af de Boliger, der fraflyttedes paa Materialgaarden. Det viser sig da, at man der har opnaaet en forøget Indtægt af 1,100 Kr., og naar denne forøgede Indtægt stilles lige overfor det kontante Udlag af 12,500 Rdl., tror jeg at turde sige, at dette Offer svinde ind til slet Intet eller i alt Fald til noget overmaade Lidet. Dette kun til Belysning af, hvilke Offre der kan siges at være bragt for at gøre Materialgaarden disponibel til Salg. Jeg skal ikke fordybe mig videre deri, men det forekommer mig, at denne Burdering fra Statsrevisionens Side uden Fornærmelse for Statsrevisionen kan betegnes som noget upaalidelig. — Det ærede Udvalg har anvendt en Del Arbejde paa at udregne, om ogsaa den virkelig til Indtægt kommende Rangsstat for Beboerne af Kjøbenhavn svarede til den Procent, der var betalt for Opkrævningen af denne Skat. Udvalget har sammenholdt den i Henshold hertil indkomne Skat med det Tal af Rangs personer, som boede i Kjøbenhavn den 1ste Oktober 1874, og som efter Udvalgets Beregning skulde have svaret et bestemt Belsøb. Ved at sammenholde de to Belsøb kommer Udvalget til det Resultat, at der maa være nogen Salvskab ved Regningen, idet der er kommet til Indtægt et Par Tusinde Kroner mindre, end der efter Udvalgets paa den af mig angivne Maade foretagne Beregning skulde være kommet ind. Ja, der er ganske vist nogen Feil i Beregningen, men Feilen ligger hos Udvalget selv. Regnestykket som Multiplikationsstykke er rigtigt, og det er jo heller ikke saa vanskeligt at multiplicere med 50, men de til Grund derfor liggende Faktorer ere urigtige, og altsaa kan Regnestykket ikke komme til at stemme. Naar Udvalget nemlig ikke har andre Oplysninger om Tallet og Bestaffenheden af Skattepligtige end en Angivelse af, hvor Mange og af hvilken Kvantitet der fandtes den 1ste Oktober 1874, altsaa midt i det paa gjældende Finantsaar, har det ikke noget Udgangspunkt for sin Beregning, som det er værd at bemærke. Det er nemlig givet, at Tallet af disse Statteobjekter idelig værlø. Der er en ideelig Tilgang og en ideelig Afgang, ikke alene ved Dødsfald og Forfremmelser, men ogsaa ved Bortflytning o. s. v., altsaa er hele Beregningen fuldstændig unyttig, og det Resultat, hvortil Udvalget er kommet, at Opgivelsen fra Finantsministeriet ikke stemmer med det virkelig indkomne Skattebelsøb, har ikke det Allermindste at sige. Det vilde kun have Noget at sige, hvis Udvalget var vis paa, at der til enhver Tid hele